

Станислав Баранчак

Станислав Баранчак (1946) – абсолютист, доктор и преподавател в Познанския университет, отстранен от работа през 1977 със забрана да публикува поради опозиционната му дейност. Съосновател на Комитета за защита на работниците (1976), подписал Писмото на 59-мата срещу планираните от управлението на Е. Герек промени в конституцията. През 1980 е възстановен на университетска работа с право да публикува. От 1981 живее в САЩ, преподава полска литература в Харвардския университет. Първата си стихосбирка издава през 1968 г., ставайки водещ представител на т. нар. Поколение 68. Великолепен преводач на поезия от руски и английски, включително на редица Шекспирови творби, в САЩ е сред главните

преводчици и популяризатори на полската ренесансово-барокова и съвременна поезия. Проникновен литературовед и есеист, мястото му сред най-значимите полски поети днес се дължи на изключителната му ерудиция, гражданска доблест, на виртуозната ирония и лиризм, обезоръжаващи носителите на гол патос и придаващи мистичен смисъл дори на най-отчаяващата баналност. Не на последно място – знаменит творец на т. нар. несериозна литература, като така поставя под въпрос самите определения като несериозна и нонсенс. Носител на редица престижни литературни награди, почетен доктор на Познанския и Ягелонския университет, кавалер на ордена „Polonia Restituta“ (2006).

Протокол

Давайки си сметка за моята лична вина, безапелационно (ръкопляскания) доказана от преждеговорившите, бих желал да заявя в свое оправдание, макар (вик: браво!) че такова преминаване на всякакви норми не може да бъде (аплодисменти) оправдано, че действително съм се родил, но не по своя воля и без лоши намерения; тази постъпка ми тежеше (смях, браво) дълги години; както правилно бе подчертано в дискусиата, не успях да си извадя по (ръкопляскания) моя въпрос съответните изводи и се опитвах да затрия следите от това ми дело, но след (иронично съскане) коренно и искрено преосмисляне на досегашното ми поведение, искам решително да се разгранича от него и да изпрося да (смях) ми се даде още една възможност (аплодисменти, преминаващи в овации).

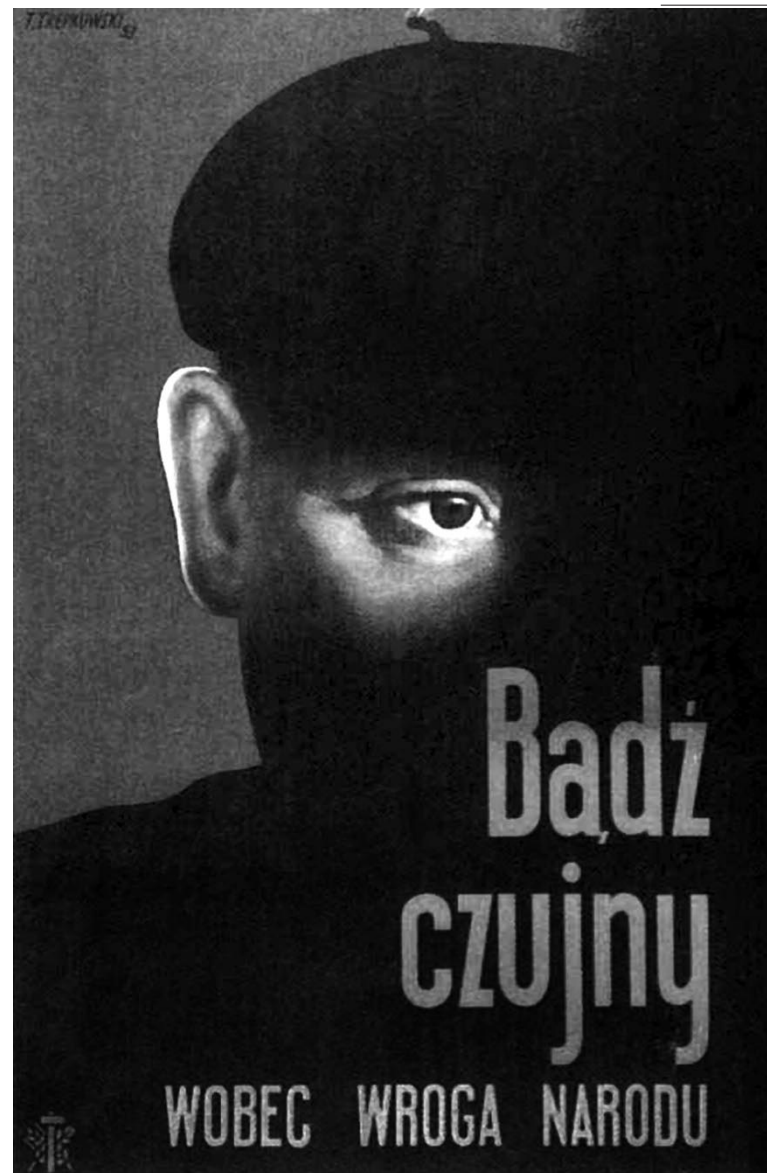
Авторска вечер

Дойдоха, понеже тука има едни работи и сами сте си виновни. Влязоха, понеже си има едни закони и нали не искате да изтръгнем вратата. Прекъснаха четенето, понеже тука има едни думи и с добро Ви съветваме. Взеха стиховете, понеже си има едни граници и абе ще се разберем. Записаха всички, понеже си има едни предписания и моля Ви не злоупотребявайте с търпението ни. Претърсиха жилището, понеже си има едни принципи и бъдете така добра да успокоите детето. Прибраха няколко души, понеже си има едни изисквания и запазете спокойствие, мъжът Ви ще се прибере вдрузиден. Никого не удариха, понеже си има едни форми и абе Вице това ли искате. Не работиха дълго, понеже по телевизията има един филм и човек си е просто човек.

Определена епоха

Живеем в определена епоха (изсекване) и трябва
 ние, неистина, с пълна яснота да си дадем.
 Сметка. Живеем в (струйка
 от каната) определена, неистина,
 епоха, в епоха
 на непрестанни усилия в името на, в
 епоха на нарастващи и изострящи се и
 така нататък (сръбване), неистина, конфликти.
 Живеем в определена е (звук от оставената
 чаша) поха и аз тука бих подчертал,
 неистина, че на тази основа ще бъдат
 начертани перспективи, ще се преначертаят
 мненията, които не подчертават достатъчно, както и
 ще бъдат зачертани, неистина, сметките
 (покашляне) на тия, които. Някои въпроси? Не виждам.
 Щом не виждам, виждам, че ще съм изразител,
 изразявайки накрая убеждението, че

живеем в определена епоха, това
 е истината, неистина,
 и друга истина нема.

„Бди за народния враг“:
 Плакат на Тадеуш Гренковски, 1953 г.